

RODAN

V NÁRODNÍM KOLE
SOUTĚŽ EUROVIZE 2023

► **Talentovaný mladý písničkář RODAN, který v loňském roce vydal povedený albový debut Glasses Off, byl vybrán mezi pět finalistů českého národního kola soutěže Eurovision Song Contest 2023!**

O postup do celosvětového finále se RODAN utká s Maellou, Markétou Irglovou, Pam Rabbit a kapelou Vesna. v přímém přenosu 30. ledna 2023 od 21:00, jenž bude možné sledovat na iVysílání České televize nebo na YT kanále Eurovision Song Contest.

Sotva dvacetiletý mladík, kterého vlivný hudební magazín Headliner zařadil v roce 2021 mezi 50 nadějí české hudby, se ve své

tvorbě pohybuje na pomezí alternativního popu a indie folku. Už se svým debutovým singlem Gone na přelomu let 2020 a 2021 úspěšně bodoval na vlnách rádia Evropa 2, čímž si vysloužil nominaci na Objev roku v Hudebních cenách E2!

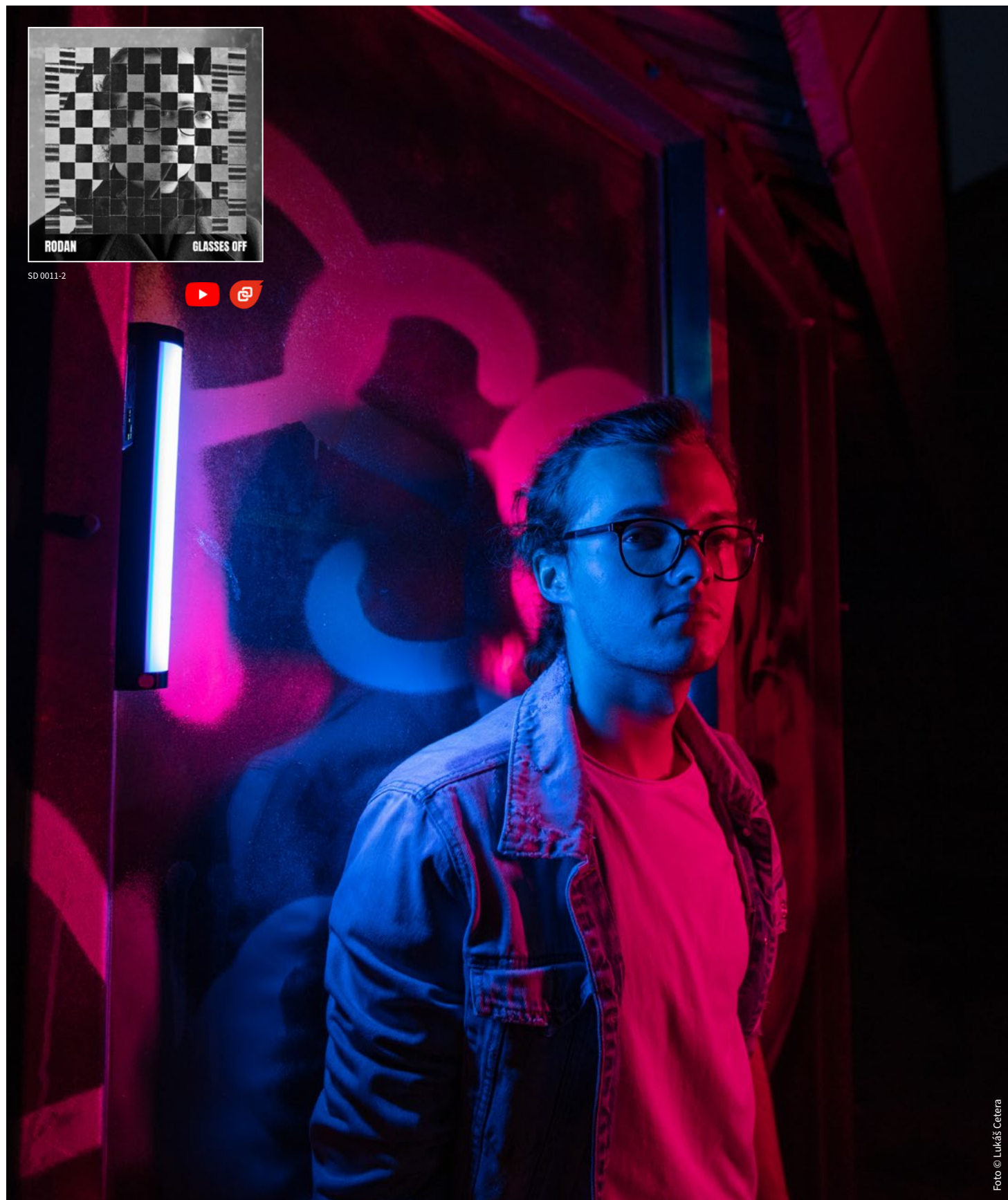
Velký potenciál a um skládat silné songy, které strhnou intimitou a jemnocitem v kombinaci s charismatickým anglickým

vokálem, RODAN potvrdil svým albovým debutem Glasses Off. Ten vznikl v produkci i s hudebním přispěním renomovaného Jana Čechtického (Ohm Square) a vzešel z něj mimo jiné podmanivý duet s v Praze usazenou Čecho-Američankou Isabellou Noel I Just Lost a Friend, který se několik týdnů držel na předních příčkách Hitparády Evropy 2.

V rámci národního finále Eurovision Song Contest 30. ledna 2023 ve 21:00 RODAN představí zbrusu novou soutěžní píseň. Jeho postup do světového finále pak budete moci ovlivnit i Vy v hlasování, které bude probíhat od 30. 1. do 6. 2. 2023 prostřednictvím oficiální aplikace ESC – Eurovision Song Contest on the App Store (apple.com)

SD 0011-2

VERONIKA KHEK KUBAŘOVÁ

MAUPASSANTOVO POSELSTVÍ

Veronika Khek Kubařová vystudovala herectví na Pražské konzervatoři, a ještě před absolutoriem hostovala v divadle Semafor. První stále angažmá dostala v roce 2008 v Městském divadle Mladá Boleslav, kde si zahrála mimo jiné v inscenaci Faust a Markétka, která ji vynesla nominaci na Cenu Thálie. V roce 2011 přešla do Městských divadel pražských a za roli Catherine, kterou ztvárnila ve hře Důkaz, byla na Thálii nominována podruhé. V roce 2013 se poprvé objevila v Dejvickém divadle, kde byla obsazena do role Niny Zarečné v představení Racek. Od roku 2015 až do současnosti je v dejvickém souboru stálou členkou.

Na stříbrných plátnech zazářila v komediích Raffáci, Ženy v pokušení, Ženy v běhu nebo Jediné Tereza, Lidice, Modelář, Nejkrásnější hádanka, Tajemství staré bambitky 2 a nyní v novince Prání k narozeninám. Televizní diváci ji mohou znát i ze soutěže StarDance, ve které v roce 2021 spolu s taťčákem Dominikem Vodičkou zvítězila.

Veronice se také velmi daří v oboru audioknih, které ráda a s úspěchem načítá. V Supraphonu před Vánoci vyšla jako speciální audiokniha s písničkami původně filmová pohádka Tajemství staré bambitky 2 a nyní na konci ledna to bude Maupassantův slavný román Jeden život.

Veroniko, jaká byla vaše cesta k herectví?

Pro mé okolí, ale i pro mě samotnou bylo mé rozhodnutí velkým překvapením.

Dlouho jsem totiž netušila, že je vůbec možné herectví studovat, že na to existují nějaké školy, a už vůbec jsem si neuměla představit, že bych se já, holka z Rakovníka, mohla dostat do Prahy na konzervatoř.

Ve studentských dobách jste začala hrát u Jiřího Suchého v Semaforu, to se jen tak někomu nepoštěstí. Jak došlo ke spolupráci s touto legendou?

Jiří Suchý se přišel podívat na premiéru našeho absolventského představení, jímž byla právě jeho Kytice. Zřejmě jsem ho zaujala, proto mi byla prostřednictvím jeho „vyslance“, semaforské duše Vladimíra Hrabánka, nabídnuta role Dorničky v Kytici, připravované k padesátému výročí Semaforu. Byla to pro mě samozřejmě obrovská čest. Zároveň mi však ve stejné době přišla nabídka na stále angažmá z Městského

divadla v Mladé Boleslavi. Přesto jsem v Semaforu nazkoušela Suchého obnovenou hru Sekta. Jiří Suchý mi řekl, že mě ta Boleslav Semaforu takřikajíc „vyfoukla“. Já se totiž rozhodla pro stále angažmá na oblasti, protože jsem se chtěla učit na různorodých rolích. Po čase se byl pan Suchý podívat na Fausta a Markétku, kde jsem hrála hlavní roli, a sdělil mi, že jsem udělala dobře, když jsem mladoboleslavské angažmá přijala, protože vidí, jaký význam pro mě činoherectví má.

Letos oslavíte 10. sezónu v Dejvickém divadle. Jaký to je pocit?

Chvilí mi trvalo, než jsem si uvědomila, že na srovnávání se s kolegy z Dejvického musím zapomenout a že i já mám své kvality, které mohu používat. Kolegové mě postupně naučili, abych se dovedla postavit

sama za sebe. Na vlastní kůži jsem poznala, že to je scéna, která dává prostor sebevyjádření i konstruktivním konfliktům.

Co pro vás znamenají audioknihy a co byste řekla k novince, která nyní vychází u Supraphonu?

Audioknih už jsem v průběhu let načetla snad ke třiceti a vždycky to byla a je radost z koncentrované práce s textem. Opravdu by se to dalo charakterizovat jako speciální herecká disciplína postavená na velkém soustředění! Snad se nám s režisérkou Naďou Dvorskou podařilo přenést do audioknihy Jeden život Maupassantovo poselství o tom, jak je důležité si v životě najít svoji vlastní cestu.

SU 6661-2

SU 6663-2

PETR SKOUMAL

TO NEJLEPŠÍ OD HITMAKERA DĚTSKÝCH PÍSNÍČEK

Letos 7. března si připomeneme pětadesáté výročí narození skladatele, textaře a klávesisty Petra Skoumala, který se proslavil v šedesátých letech ve dvojici s písničkářem Janem Vodňanským.

Skoumal byl renomovaným autorem scénické hudby k divadelním a televizním inscenacím, večerníčkům a k desítkám filmů. Věnoval se také oceňované tvorbě písniček pro děti i vlastní sólové dráze. A právě nově

sestaveným samplerem písniček pro děti na Petra Skoumala zavzpomíná vydavatelství Supraphon. Řada z těch, které jsou na výběrovém albu Pět myšů patřila a patří k těm nejúspěšnějším. Vycházely v letech

1991 až 1999 s názvy Kdyby prase mělo křídla, Jak se loví gorila, Pečivo, Příběhy včelích medvídků, Když jde malý bobr spát, Kampak běžíš, ježku? a Dejte mi pastelku. Většina z nich je v interpretaci Petra

Skoumala, nebo jeho přátel. Díky vtipnému textu a interpretaci mají tyto písničky schopnost svým humorem a poetikou legrační absurdnosti okouzlit své malé posluchače na celý život.

Foto © Martin Kubica

Foto © Ivan Prokop

Foto © Ivan Prokop

HARD ROCK LINE 1970–1985

OSMÉ POKRAČOVÁNÍ RETRO ROCKOVÉ KOMPILAČNÍ ŘADY

Hledat v české diskografii sedmdesátých a začátku osmdesátých let minulého století tvrdý rock není úplně snadné. Po komunistickém poučení z krizového vývoje roku 1968 byli vlasatí muzikanti pod velkým tlakem, někteří emigrovali, jiní změnili hudební žánr. Ti nejstatečnější, často pod neprovokujícími univerzálními názvy kapel a se zasponkovanými účesy, se snažili elektricky hlučet ze všech sil.

Přitvrzení Synkop 61, proměna Jiřího Schellingera s bandem F. R. Čecha, průlomové trio Katapult, odvážné dámy Petra Janů (s Otou Petřinou), Věra Špinarová a Jana Kratochvílová, klávesový Lešek Semelka se S.L.S., vícečetné hitové Turbo, stupňované

řízný Citron, hard prvky v písních Olympiku či singlové ohlasy Projektilu dohromady tvoří 42 skladeb tohoto výběru. Žánrová čistota někdy není stoprocentní, ale snaha o rachot v mezích tehdejšího textového i decibelového zákona mírného pokroku ano.

Otcové-zakladatelé, s vítanou podporou vhodných matek, prokopávali cestu k frontálnímu nástupu metalových muzikantů v druhé polovině osmdesátých let.

Album vydá Supraphon 27. ledna na 2CD i digitálně.

SU6750-2

Foto © Alan Pajer

Foto © Alan Pajer

Foto © Oto Diabola

3× ÚNOROVÉ AUDIOKNIHY

SU6679-2

DESET KRIMINÁLNÍCH PŘÍBĚHŮ I. M. JEDLIČKY

Známé případy vražd, které se odehrály na různých místech Československa v letech 1969–1979. Zkušný autor I. M. Jedlička napsal podle vyprávění špičkových kriminalistů čtivé povídky, které mají napětí a spád. Vyprávění herce Norberta Lichého vrátí posluchače do časů před čtyřmi desítkami let a věrohodně popisuje pátrání po pachatelích nejbrutálnějších zločinů tehdejší doby. Autor odhaluje všechny souvislosti a pozadí dramatických případů z historie naší kriminalistiky. Celkový čas audioknihy jsou 2 hodiny a 52 minut a na CD-mp3 i digitálně vychází 27. ledna 2023.

Tracklist:

Otazníky nad škrtičem (1978)
Zločin na 80. kilometru (1971)
Případ pro Grahama Greena (1976)
Pod dlažbou předměstí (1975)
Klíč k záhadě (1970)
Blanka zvonila marně (1972)
Zločin v městě mrtvých (1969)
Zločin v Plavecké ulici (1974)
Hodina ošklivé smrti (1979)
Dvě žárlivé ženy (1973)

Foto © Petr Hrušeš

Norbert Lichý

SU6673-2

TACHLES ARNOŠT LUSTIG & KAREL HVÍŽDALA

Knižní rozhovor představuje významného spisovatele Arnošta Lustiga, který svým dílem a mistrovským vyprávěčským talentem připomínal tragédii šoa. V bilančním rozhovoru vedeném od května do července 2010, v době jeho těžké nemoci, vypráví nejen o době prožité v lágrech, o tom, co znamená být Židem v XXI. století, ale i o svých kamarádech Otě Pavlovi, Ludvíku Aškenázovi a pilotu Josefu Plačkově. Hovoří o učení kreativního psaní na americké univerzitě ve Washingtonu, o svých láskách a roli erotiky a sexu v životě. V tomto interview na sebe Arnošt Lustig prozrazuje, že jeho skutečná národnost se jmenuje spisovatel.

Nahrávka těchto zajímavých a oceňovaných memoárů vznikla na konci loňského roku, kdy ve studiu Arnošta Lustiga zastoupil jeho přítel a skvělý herec Oldřich Kaiser. Audiokniha tak připomene nebývale otevřený rozhovor, kdy se Karlu Hvíždalovi podařilo přinutit nezkrotného Lustiga, aby opravdu hovořil k věci (tachles). Nezkrácená verze audiopodoby knihy je v délce 7 hodin a 49 minut a na CD-mp3 i digitálně vyjde 24. ledna 2023.

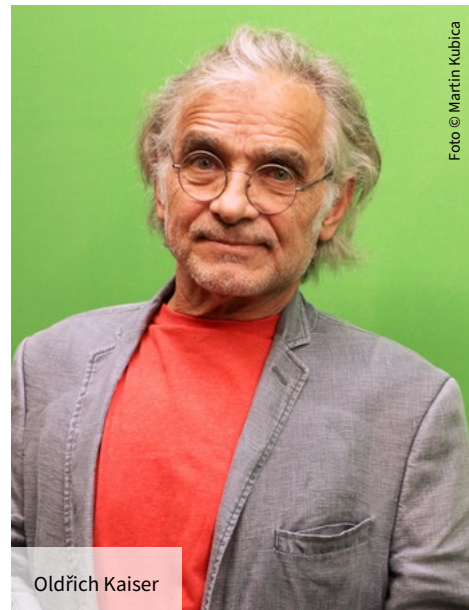
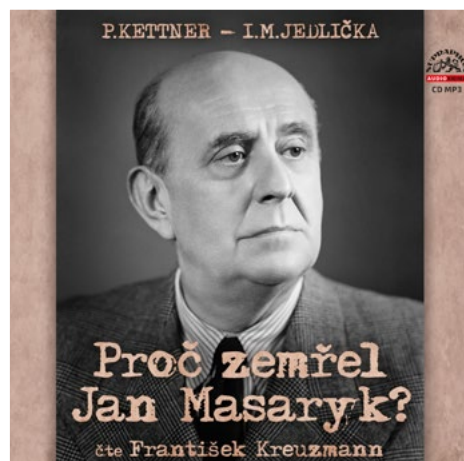

Foto © Martin Kubica

Oldřich Kaiser

SU6678-2

PROČ ZEMŘEL JAN MASARYK?

Vražda nebo sebevražda? Autorská dvojice P. Kettner - I. M. Jedlička si již v roce 1968 vytkla za cíl dopátrat se pravdy o smrti československého ministra zahraničí Jana Masaryka. Díky tomu měli možnost hovořit s hlavními aktéry této kauzy, v té době ještě žijícími. Výsledkem jejich práce se stala reportáž, představující konfrontaci svědectví pamětníků oné tragické události, argumenty pro a proti a písemné dokumenty, jež se k případu vztahovaly. Vypráví poutavě, téměř detektivním způsobem nejen o smrti Jana Masaryka, ale zachycuje i životní osudy a lidskou tvář tohoto vzácného člověka, jakož i atmosféru bezprostředně po komunistickém puči v únoru 1948. Kniha mohla poprvé vyjít až v roce 1990, byla doplněna a aktualizována, ale to nejcennější zůstalo – osobní výpovědi lidí z ministrova okolí i tehdejších vyšetřovatelů. Čte herec František Kreuzmann. Nezkrácená verze audiopodoby knihy je v délce 8 hodin a 26 minut a na CD-mp3 i digitálně vyjde 24. ledna 2023.

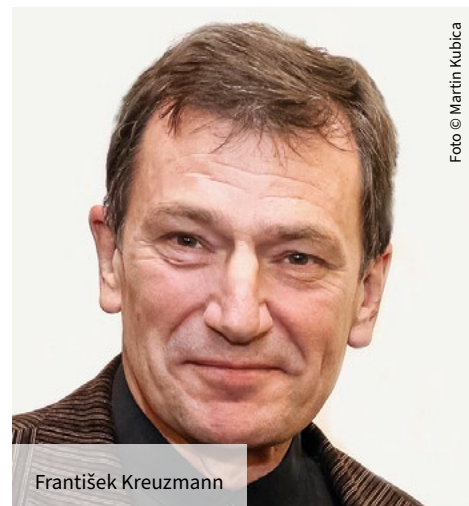

Foto © Martin Kubica

František Kreuzmann

JAN BARTOŠ

SKRYTÉ POKLADY ČESKÉ KLAVÍRNÍ TVORBY

Co má Smetana společného s Kabeláčem, že se setkávají na novém albu Jana Bartoše? Oba byli ve své době uznávanými skladateli, dirigenti a klavíristy. Jejich klavírní tvorba, jakkoli moderní a nadčasová, zůstává ve stínu vrcholných symfonických děl. Po kritikou nadšeně přijatých nahrávkách Janáčka (Gramophone Editor's Choice) a Vítězslava Nováka nyní Jan Bartoš představuje Kabeláče a Smetanu na albu živých nahrávek, jež vznikly ve Dvořákově síni pražského Rudolfinu. Album se skrytými poklady české klavírní tvorby vydá Supraphon již 24. února na CD i digitálně.

Před vydáním alba se Jana Bartoš ptáme:

Proč jste zvolil ke skladbám Smetany dílo Miloslava Kabeláče, který patří ke klasikům 20. století?

Zákaz vydávání a provádění děl Miloslava Kabeláče během dvou totalitních režimů způsobil, že jeho hudba stále není ustálena na koncertních pódiích tak, jak by si zasloužovala. Je potěšující, že se tato situace začala v posledních letech měnit a jeho symfonická tvorba se objevuje na nových nahrávkách i v programech takových orchestrů, jakými jsou Berlínští filharmonikové, Dánská filharmonie či Cleveland Orchestra.

Kabeláčovo silně humanisticky zaměřené dílo vědomě navazuje na skladatelský odkaz Bedřicha Smetany. Vždy jsem mezi těmito dvěma autory vnímal silnou vnitřní příbuznost. Některé blízké rysy vyvstanou okamžitě – doporučuji si poslechnout Smetanovo „Před hradem“ a poté Kabeláčovo „Preludio corale“, či Smetanův „Tábor“ z cyklu Má vlast a poté Kabeláčovu orchestrální passacaglii Mysterium času.

Jiné paralely zahlédneme v jejich umělecké dráze. Byli nejen uznávanými skladateli, ale i respektovanými dirigenti a klavíristy. Bedřich Smetana byl žákem významného klavíristy a pedagoga Josefa Proksche. Prokschův ústav při svých koncertních zájezdech do Prahy navštěvovali světoví klavíristé, např. Franz Liszt, Clara Schumannová, Anton Rubinstein či Hans von Bülow. Miloslav Kabeláč byl absolventem mistrovské třídy u Viléma Kurze, který studoval u Prokschova žáka Jakuba Holfelda.

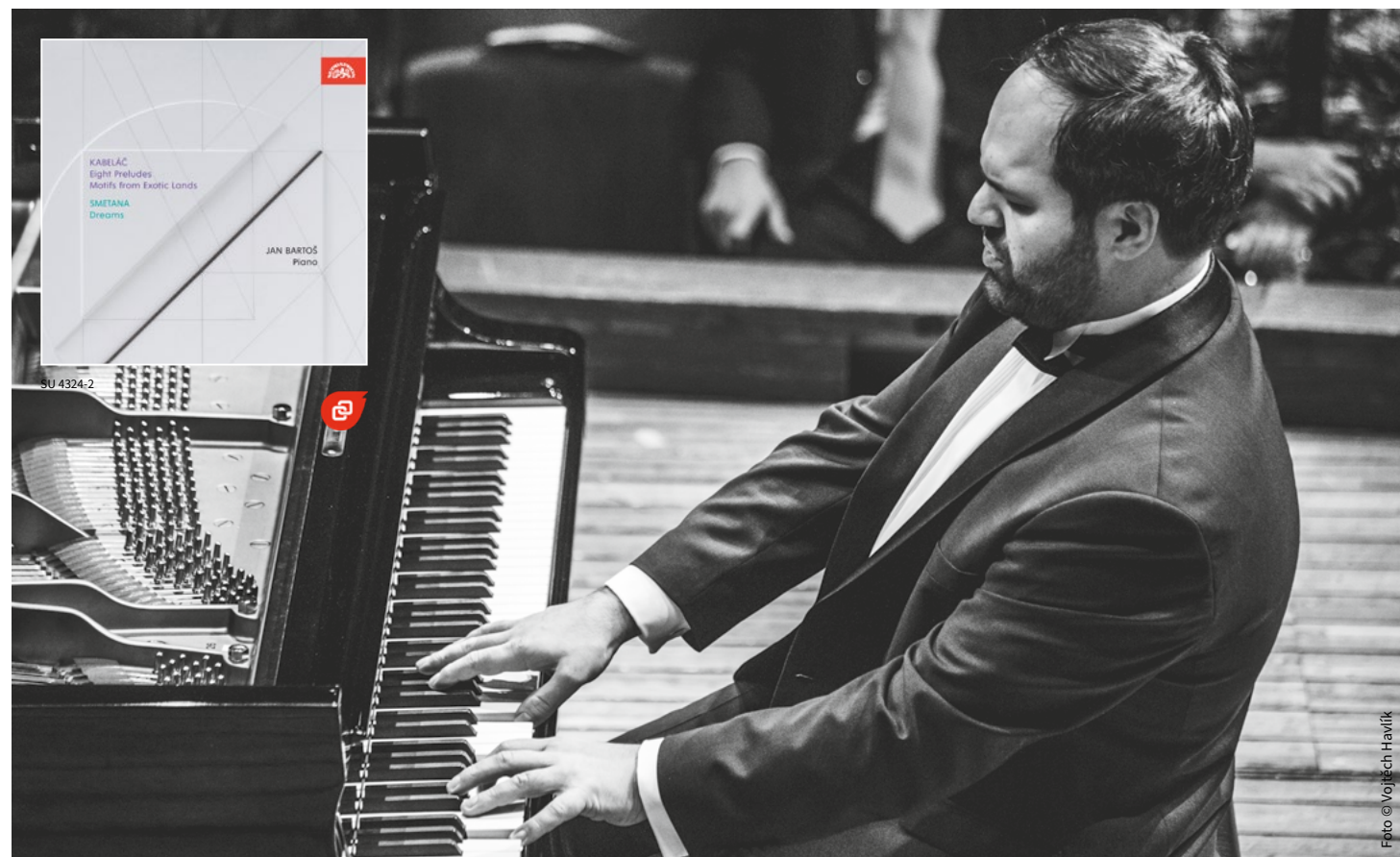
Na album po Kabeláčově Osmi preludiích pro klavír uslyšíme ve vaší interpretaci cyklus Sny Bedřicha Smetany.

Názvem Sny Smetana symbolizoval vzpomínání na šťastné chvíle a hledání útěchy. Dvě poslední části „Před hradem“ a „Slavnost českých sedláků“ jsou, stejně jako později „Tábor“ v Mé vlasti, apoteózou husitských ideálů. Husitství, které předcházelo vzniku protestantství, představovalo pro většinu české vzdělané společnosti v 19. století vrchol národních dějin a Bedřich Smetana se k němu ve svém díle hlásil.

Když se o čtyři desetiletí později po První světové válce formovalo svobodné Československo, prezident Tomáš Garrigue Masaryk na husitských ideálech založil nový národní program. K těmto ideálům a odkazu prvního prezidenta se hlásil i Miloslav Kabeláč. Masarykově památce věnoval svou klavírní Passacaglii TGM, op. 3, citace a názvy středověkých husitských chorálů se vinou celým Kabeláčovým dílem, od kantáty Neustupujitel přes Osm preludií pro klavír, až po pozdní elektroakustické dílo E fontibus Bohemicis. Napadením Československa hitlerovskými vojsky se tyto prvorepublikové ideály svobody zhroutily. Zavedení norimberských rasových zákonů těžce dolehlo na Kabeláče a jeho rodinu. Jeho manželka, klavíristka Berta Rixová, pro svůj židovský původ ztratila možnost koncertovat a nahrávat. Jeho díla byla zakázána. Aby uchránil manželku před transportem, odmítl se rozvést, přišel tím ovšem o práci v rozhlasu. Před totálním nasazením do pracovního tábora se mu podařilo ukrýt v nemocnici v Náchodě.

Jak by se dal nazvat Kabeláčův hudební styl?

Jeho styl se na rozdíl od evropské avantgardy vyvíjel od složitějšího k jednoduchému. Směřování k tonalitě, asketická práce s minimem hudebního materiálu – jako by to vše naopak předznamenávalo nástup postmoderny i minimalismu. V rozhovoru z roku 1959 o své tvorbě Kabeláč říká: „Sám pro sebe považuji za hlavní ve svém dalším vývoji cestu k jednoduchosti. Doslechl jsem se náhodou, že některým mladým lidem se zdála hudba mého posledního období jaksí konzervativní. Pro mě je to cesta dál, a ne zpátky. Dříve jsem tvořil hudbu harmonicky tvrdou, založenou převážně chromaticky, ale dnes směřuji čím dál více k diatonice, ovšem v nejširším smyslu. Není to však nic vnějšího ani přechodného v mém vývoji, nýbrž něco, co jsem hluboce prožil a co přímo cítím v hloubi své umělecké nutnosti. K takovéto organické a hluboce opravdové jednoduchosti nelze ovšem dospět snadno a lacinou, je třeba se k ní probojovat.“

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon